

prima instanță - I. Botezatu,
instanța de apel –A. Curdov, G. Colev, Ș. Straciuc,

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Doțu Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Doțu Vera
împotriva Administrației raionului Vulcănești privind contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de Doțu Vera și s-a menținut hotărârea judecătorei
Vulcănești din 07 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La 29 iulie 2014, Doțu Vera s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Administrației raionului Vulcănești solicitând anularea dispoziției
Administrației raionului Vulcănești nr.9 din 27 ianuarie 2014 privind eliberarea din
funcție de contabil șef, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența
forțată de la serviciu, a ajutorului material, încasarea indemnizației de eliberare din
serviciu, încasarea plăților pentru vechimea în muncă și a compensației pentru
concediile nefolosite și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că 05 ianuarie 2000 a fost angajată de funcție
de contabil al Direcție financiară a Administrației raionului Vulcănești.

Susține că dispoziția din 27 ianuarie 2014 nr.9 privind eliberarea din funcție
exercitată, este emisă cu încălcarea procedurii.

Eliberarea sa din funcția de contabil șef la 16 decembrie 2013 în temeiul art.
63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul public nr.158-16
din 04 iulie 2008, și aducerea la cunoștință abia la 22 aprilie 2014 contravine
legislației.

Menționează reclamanta că după concediere carnetul de muncă, l-a primit
mult mai târziu și totodată salariul și toate plățile salariale cuvenite nu i-au fost
achitate în termen de trei zile, așa cum prevede legea.

Consideră că prin acțiunile Administrației raionului Vulcănești i s-a cauzat un prejudiciu moral, deoarece eliberarea sa din funcție este una ilegală și abuzivă. Neacordarea carnetului de muncă la timp și neachitarea salariului și tuturor plăților salariale i-au cauzat suferințe și greutăți materiale, care i-au afectat sănătatea.

În cadrul examinării acțiunii inițiale Administrația raionului Vulcănești a înaintat acțiune reconvențională împotriva Verei Doțu solicitând încasarea sumei în mărime de 146077 lei.

Prin hotărârea judecătorească Vulcănești din 07 mai 2015 s-a respins cerința Verei Doțu cu privire la anularea dispoziției Administrației raionului Vulcănești nr.9 din 27 ianuarie 2014 privind eliberarea din funcție, ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Pretențiile Verei Doțu privind restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, a ajutorului material, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, încasarea plăților pentru vechimea în muncă și a compensației pentru concediile nefolosite și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată, s-au respins ca neîntemeiate.

S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Administrația raionului Vulcănești împotriva Verei Doțu privind încasarea ilegală a salariilor obținute în mărime de 146077 lei, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Doțu Vera și s-a menținut hotărârea judecătorească Vulcănești din 07 mai 2015.

La 11 martie 2016 Doțu Vera a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii de admitere a tuturor pretențiilor înaintate în acțiunea inițială.

În motivarea recursului, au indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Invocă că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Afirmă că argumentele invocate de către instanțele investite cu judecarea fondului nu sunt pertinente și justificative.

Decizia instanței de apel nu conține o motivare suficientă și adecvată a preferinței probelor prezentate de apelant față de probele prezentate de către intimat, nu a intrat în esența litigiului examinînd cauza superficial, fără verificarea multiaspectuală a circumstanțelor de fapt și de drept.

Consideră că, instanța de apel a dat o apreciere superficială circumstanțelor pricinii, nu a verificat și nu apreciat corect probele prezentate, interpretând normele dreptului muncii în defavoarea salariatului, astfel lezînd dreptul la un proces echitabil pentru reclamant.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 10 mai 2016 Administrația raionului Vulcănești a indicat că argumentele recursului formale nu pot pune la îndoială legalitatea

hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare.

Invocă că atât soluția instanței de apel cât și a instanței de fond sunt juste și adoptate în conformitate cu legea. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție (f.d.116) recurentul Doțu Vera a recepționat decizia instanței de apel, la 12 ianuarie 2016, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11 martie 2016, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în

cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Doțu Vera nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Doțu Vera se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari